

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy ve věci

žalobkyně: L. M.

proti

žalované: Komora veterinárních lékařů České republiky
sídlem Novoměstská 1965/2, 621 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Zbyňkem Láníkem
sídlem Sochorova 3221/1, 616 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí Odvolacího senátu Komory veterinárních lékařů České republiky ze dne 31. 8. 2023, sp. zn. 1623/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího senátu Komory veterinárních lékařů České republiky ze dne 31. 8. 2023, sp. zn. 1623/2020, **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Čestná rada Komory veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Čestná rada“) rozhodnutím ze dne 11. 2. 2023, sp. zn. 1623/2020 (dále jen „rozhodnutí čestné rady“), uznala žalobkyni disciplinárně vinnou z porušení povinnosti dle § 15 odst. 4 zákona č. 381/1991Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky (dále jen „zákon o Komoře“) spočívající v nepředložení evidence o výkonu její odborné činnosti ve stanovené lhůtě členům revizní komise Komory veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“). Žalobkyně členům revizní komise nepředložila ve lhůtě deseti dnů od doručení žádosti revizní komise ze dne 14. 2. 2020, ani ve lhůtě deseti dnů od doručení urgency žádosti ze dne 16. 3. 2020, zdravotní dokumentaci týkající se psa Ace, plemene yorkshirský teriér, nar. 16. 2. 2008 (dále též „*pacient*“).
2. Za toto jednání Čestná rada uložila žalobkyni pokutu podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona o Komoře ve výši 20 000 Kč. Dále žalobkyni byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolací senát Komory veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Odvolací senát“) následně rozhodnutím ze dne 31. 8. 2023, sp. zn. 1623/2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí komory potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Z čl. 36 Listiny plyne právo na odůvodnění rozhodnutí, zákaz svévole orgánů veřejné moci plyne z práva na spravedlivý proces. Žalobkyně odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 5/16). Pro posouzení věci jsou relevantní § 3, § 68 odst. 3, § 53 odst. 6 správního řádu, § 76 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Žalobkyně odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51; ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44; ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 As 51/2007-68 a ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24.

Procesní námitka ohledně způsobu dokazování

4. Dokazování probíhalo v rozporu s § 53 odst. 6 správního řádu. Listinné důkazy při ústním jednání nejsou ani čteny, ani není konstatován jejich obsah. Tato praxe byla judikaturou správních soudů kritizována (viz rozsudek Krajského soudu v Brně, ze dne 27. 6. 2017, č. j. 29 Af 56/2015-41). Pochybení je o to závažnější, že listinné důkazy byly jediné důkazy, které byly prováděny. Správní orgán rezignoval na výsledky svědků – stěžovatele pana K. Z. a MVDr. P., jenž vyšetřoval pacienta dne 5. 6. 2019 v rámci společnosti KVvet s.r.o.

Nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vině

5. Čestná rada i Odvolací senát se odmítly zabývat věcným základem sporu – otázkou ohledně ošetření pacienta, které mělo údajně proběhnout dne 4. 6. 2019. Aby bylo možno učinit závěr, že nedošlo k vydání relevantní dokumentace, je třeba prokázat, že k ošetření pacienta žalobkyní došlo. V tomto směru správní orgán dokazování neprováděl.
6. Jediným důkazem, který byl původně proveden, bylo čestné prohlášení K. Z. o ošetření pacienta ze dne 15. 3. 2020. Čestná rada tento důkaz vyškrtla, v souladu se závazným právním názorem Odvolacího senátu. Jelikož nebyl jako svědek vyslechnut majitel psa K. Z. ani žádná jiná osoba, správní orgán rezignoval na zásadu materiální pravdy (§ 3 správního řádu, v čemž lze shledat naplnění § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.). Dále porušil § 68 odst. 3 správního řádu. V rámci odůvodnění neuvedl, z jakých důkazů dovedl existenci dokumentace, kterou měla

žalobkyně vydat. Jednalo se o řízení o správním deliktu, na něž jsou kladeny vyšší nároky (viz rozsudky NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 93/2015-41 a ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71).

7. Spisový materiál neobsahuje důkazy o tom, že by měl být pacient ošetřen v ordinaci žalobkyně a správní orgán neprokázal, že by k tomu došlo. Pokusil se této otázce vyhnout s tím, že se jedná o irelevantní skutečnost a není třeba se jí věnovat. Takovýto závěr je absurdní. Bez toho, aby žalobkyně psa ošetřila, nemohla vzniknout požadovaná dokumentace a bez toho, aby tato dokumentace vznikla, ji nemohla ani vydat na žádost kontrolní komise.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí o trestu

8. Správní orgán nedostal povinností, která na něj jsou kladeny správním řádem a recentní judikaturou. Zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Správní orgán rozhodl o výši sankce, aniž by to opřel o zákonné důvody, případně tyto nevtělil do odůvodnění rozhodnutí. Při porovnání odůvodnění rozhodnutí čestné rady s nároky vyjádřenými v rozsudku NSS ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 As 51/2007-68, lze dojít k tomu, že správní orgán namísto komplexního posouzení okolností se zaměřil toliko na jedno kritérium, a to způsob spáchání skutku a jedné přitěžující okolnosti. Výpis z rejstříku disciplinárních opatření žalobkyně je čistý. Tvzení správního orgánu je v tomto směru nepravdivé. Správní orgán neuvedl, jak dospěl k částce 20 000 Kč, zda a jakým způsobem hodnotil chráněný zájem. Narozdíl od trestního zákoníku či zákona o přestupcích zde není vnitřní diferenciací jednání a k tomu příslušící trestní sazby pro jednotlivé typy deliktů. Není možno poznat, zda a jak hodnotil osobnost a poměry pachatele.

III. Vyjádření žalované

9. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. Dokazování probíhalo při jednání čestné rady. Co z dokazování vyplynulo je obsaženo v meritorních rozhodnutích. Nešlo o neopakovatelné důkazy (zejm. výslech svědků), ale o důkazy, jejichž obsah je seznatelný z obsahu spisu. Všechny provedené listinné důkazy jsou součástí spisu. Žalovaná odkazuje na komentářovou literaturu a rozsudky NSS sp. zn. 7 As 168/2017 a sp. zn. 3 As 29/2011. **Žalobkyně se s právní zástupkyní účastnila jednání konaného dne 25. 6. 2022 a námitku, že nedošlo k dokazování žalobkyně nevznesla. To nasvědčuje účelovosti námítky žalobkyně.**
10. Žalobkyně opomíjí, že pro porušení povinnosti dle § 15 odst. 3 písm. c) zákona o Komoře není relevantní, zda pacienta skutečně ošetřila. Výslovně bylo ve výzvě uvedeno, že žalobkyně má zaslat dokumentaci **ke všem návštěvám pacienta** na klinice žalobkyně. Aby žalovaná byla schopna naplnit smysl a účel disciplinárních řízení, musí mít možnost si relevantní dokumenty obstarat. Právě žalobkyně neumožnila zjistit skutečný průběh veterinárního ošetření a vyšetření pacienta.
11. Bylo zdůvodněno, v čem je spatřována závažnost disciplinárního provinění, a proč je namíste ukládat disciplinární sankci právě v druhu a ve výši, v níž byla uložena. Čestná rada vzala v potaz, že žalobkyně byla v minulosti disciplinárně trestána. V řízení nevyvstaly jiné skutečnosti, které by bylo namíste zohlednit. Žalovaná odkazuje na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 9/2008. Žalobkyně byla (a je) veterinární lékařkou, tedy příslušníkem veterinárního stavu, který je spojen s relativně vyššími příjmy. Pokuta ve výši 20 000 Kč nedosahuje ani poloviny spodní hranice průměrného příjmu veterinárního lékaře v polovině roku 2023,

nedosahuje ani poloviny průměrné mzdy v roce 2023. Likvidační charakter pokuty nelze dovodit, žalobkyně nepředložila jakýkoli důkaz o opaku.

12. Odkaz žalobkyně na „čistý“ disciplinární rejstřík není správný. Sněm žalované, který se uskutečnil cca čtyři měsíce po vydání rozhodnutí čestné rady, přijal nový disciplinární řád, který zavedl novou úpravu vedení rejstříku disciplinárních provinění. Tento tak obsahuje informace o proviněních spáchaných po jeho zavedení. To však nic nemění na tom, že žalobkyně byla v minulosti opakovaně disciplinárně potrestána.
13. Žalovaná požaduje náhradu nákladu řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí Odvolacího senátu v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 2 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování a shledal, že žaloba **je důvodná**.
15. Předmětem sporu v nynější věci je polemika žalobkyně s tím, že v případě, kdy dle jejího tvrzení neošetřila dne 4. 6. 2019 psa Ace, po jehož úhynu majitel zaslal Komoře na žalobkyni stížnost, nemá povinnost předložit revizní komisi zdravotní dokumentaci tohoto pacienta.
16. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně v podané žalobě uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalované a rozhodnutí čestné rady, zabýval se krajský soud nejprve otázkou, zda jsou tato rozhodnutí způsobilá soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.
17. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
18. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí ani rozhodnutí čestné rady tyto základní obsahové náležitosti nepostrádají.

19. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byly správní orgány ve své rozhodovací činnosti vedeny, jakými skutečnostmi se zabývaly a jaké důvody je vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaná ve vztahu k žalobkyní uplatněným námitkám zaujala a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěla. Rozhodnutí správních orgánů tak netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.
20. Rozhodnutí správních orgánů jsou však nezákonná v tom ohledu, že stran výše trestu byla zohledněna přítěžující okolnost žalobkyně, spočívající v dřívějším spáchání disciplinárních provinění (ve vyjádření žalovaného specifikováno - sp. zn. 1423/2017 nebo 1516/2018). Tyto však nejsou obsaženy ve správním spise a správní orgány tak rozhodly o věci stran skutkového stavu, který nemá oporu ve spise.
21. Obecně platí, že nejsou-li součástí správního spisu důkazy, ze kterých správní orgán vycházel, nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, oporu ve spise ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (rozsudek ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, č. 638/2005 Sb. NSS). Brání-li tyto vady přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů, je krajský soud povinen rozhodnutí zrušit, a to i bez výslovné námítky (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS).
22. Procesní pochybení spočívající v absenci podkladu rozhodnutí tak mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Je tak dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro procesní vady.
23. Soud nicméně dále zkoumal, zda existují určité oddělitelné námitky žalobkyně, ke kterým se žalovaná v napadeném rozhodnutí již vyjádřila a které mohou být předmětem meritorního soudního přezkumu i přes výše konstatovanou procesní vadu. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není oprávněn vyhnout se hodnocení těch skutkových a právních otázek, které, jelikož se jimi orgán, jehož rozhodnutí se přezkoumává, v potřebné míře zabýval, samy o sobě předmětem přezkumu být mohou. Přestože se citované usnesení věnovalo možnosti soudního přezkumu u částečně nepřezkoumatelného správního rozhodnutí, jsou jeho závěry podle soudu přenositelné i na nynější situaci, kdy došlo k procesnímu pochybení žalované, které mohlo mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.
24. Soud tak dále přistoupí k přezkumu napadeného rozhodnutí v rámci žalobních námitek, u kterých to výše vyřčený závěr o procesní vadě umožňuje.
25. Soud při meritorním posouzení důvodnosti žaloby vyšel zejména z následující právní úpravy.
26. Podle § 4 zákona o Komoře veterinární lékař, který vykonává na území České republiky veterinární léčebnou a preventivní činnost, musí být členem Komory.
27. Podle § 6 odst. 2 písm. b) zákona o Komoře je člen Komory, který je podnikatelem, povinen vést průkaznou evidenci o výkonu své odborné veterinární činnosti.
28. Podle § 15 odst. 4 zákona o Komoře musí být při provádění kontrolní činnosti členům revizní komise umožněn přístup ke všem dokladům Komory. Členové Komory jsou povinni předkládat na požádání členům revizní komise doklady podle § 6 odst. 2 a podávat k nim požadovaná vysvětlení.

29. Podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona o Komoře může čestná rada při závažném nebo opětovném porušení povinností *uložit členu Komory některé z těchto disciplinárních opatření: pokutu do výše 30 000 Kč.*
30. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 4. 2. 2020 podal pan K. Z. stížnost na postup žalobkyně, v níž uvedl, že dle jeho názoru žalobkyně zanedbala péči o jeho psa jménem Ace, plemene yorkshirský teriér, nar. 16. 2. 2008 tím, že dne 4. 6. 2019 neprovedla odběr moči a její vyšetření, a v důsledku tohoto zanedbání péče došlo ke zhoršení stavu pacienta, který následně po několika dnech uhynul. Disciplinární řízení bylo zahájeno na základě návrhu disciplinární komise ze dne 18. 5. 2020, kdy následně byl dne 20. 6. 2020 vydán Čestnou radou disciplinární příkaz, proti němuž podala žalobkyně dne 6. 8. 2020 včasný odpor. Čestná rada jednala dne 12. 9. 2020 za nepřítomnosti žalobkyně, která byla řádně předvolána. Po provedeném dokazování uznala Čestná rada žalobkyni vinnou za skutky uvedené v čl. IV. návrhu na zahájení disciplinárního řízení spojeného s návrhem na vydání disciplinárního příkazu ze dne 18. 5. 2020. Žalobkyni bylo uloženo disciplinární opatření – pokuta ve výši 20 000 Kč a uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů disciplinárního řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí čestné rady ze dne 12. 9. 2020 podala žalobkyně prostřednictvím své právní zástupkyně odvolání, jemuž Odvolací senát vyhověl, neboť shledal, že rozhodnutí čestné rady i řízení, které rozhodnutí předcházelo, vykazuje vady, které je třeba v dalším řízení a rozhodnutím zhojit. Čestná rada věc znovu projednala dne 25. 6. 2022 a věc následně rozhodla dne 11. 2. 2023. Žalobkyni bylo za disciplinární provinění podle §17 odst. 1 písm. b) zákona o Komoře uloženo disciplinární opatření – pokuta ve výši 20 000 Kč a uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů disciplinárního řízení částku ve výši 1 000 Kč. Odvolací senát posléze rozhodnutí čestné rady potvrdil.
31. Předně soud považuje za důležité uvést, že řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. To znamená, že řízení až do vydání rozhodnutí představuje jeden celek, tedy totéž řízení zahrnuje jak řízení odehrávající se před správním orgánem prvního stupně, tak i případné odvolací řízení (viz rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).
32. Žalobkyně stran odůvodnění odkazuje na čl. 36 Listiny a nález Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 5/16. Soud v tomto směru pochybení v odůvodnění správních orgánů neshledal. Soud neshledal dále rozpor s žalobkyní odkazovanými rozsudky.
- K procesní námitce ohledně způsobu dokazování*
33. Žalobkyně namítá, že dokazování proběhlo v rozporu s § 53 odst. 6 správního řádu, neboť se toliko konstatovala jejich existence.
34. Jak vyplývá ze spisového materiálu, dne 20. 6. 2020 se uskutečnilo jednání, při němž byly provedeny jednotlivé důkazy. Na tomto jednání nebyla žalobkyně přítomna (v této době nezastoupena).
35. Dne 12. 9. 2020 se uskutečnilo jednání, na které se žalobkyně bez omluvy nedostavila. Na tomto jednání byly provedeny jednotlivé důkazy, dokazování bylo skončeno a bylo rozhodnuto a výsledku řízení. V této době byla již žalobkyně zastoupena (plná moc byla Komoře zaslána až po předvolání) a zástupkyně se tohoto jednání nezúčastnila. Dne 13. 11. 2021 se mělo uskutečnit jednání, zástupkyně žalobkyně však zaslala sdělení, že vzhledem k tomu, že podala za žalobkyni správní žalobu, má za to, že by se mělo vyčkat na toto

rozhodnutí. Dne 20. 5. 2022 se mělo uskutečnit jednání, z něhož zástupkyně žalobkyně žalobkyni omluvila.

36. Dne 25. 6. 2022 bylo uskutečněno jednání, v němž bylo provedeno dokazování. Dále bylo jednání odročeno. Žalobkyně ani její právní zástupkyně se dále nezúčastnily jednání dne 19. 11. 2022 a 17. 12. 2022. Žalobkyně nezaslala slíbené lékařské potvrzení o zdravotní neschopnosti z jednání dne 19. 11. 2022 a dodala lékařské potvrzení ze dne 16. 12. 2022. V těchto řízeních došlo k odročení jednání pro zdravotní indispozici žalobkyně. Posléze byl Čestnou radou stanoven další den jednání na 11. 2. 2023, kdy byla žalobkyně upozorněna, že může být rozhodnuto v její nepřítomnosti a že má možnost navrhnout do té doby další důkazy. Žalobkyně se e-mailem ze dne 10. 2. 2023 opětovně omluvila z jednání s tím, že nesouhlasí s jednáním v její nepřítomnosti. Přílohou zaslala lékařské potvrzení. Čestná rada v zápise z jednání ze dne 11. 2. 2023 uvedla, že neobdržela žádné nové důkazní materiály, pročež dokazování prohlásila za skončené.
37. Jelikož se zástupkyně žalobkyně z jednání neomluvila, a to ne jednou, ale dokonce třikrát, lze v tomto jednání spatřovat jistou účelovost ze strany žalobkyně. Pokud pak žalobkyně namítá, že nedošlo ke čtení jednotlivých důkazů, lze upozornit, že se tak patrně stalo především proto, že žalobkyně se jednání nezúčastňovala, tudíž docházelo k neustálým odročování jednání. Dne 25. 6. 2022 však dokazování bylo provedeno, a to za účasti jak žalobkyně, tak její právní zástupkyně. Tyto však na jednání nevznesly námitku nedostatečnosti provedeného dokazování a učinily tak až v podané žalobě.
38. Dále byly důkazy zhodnoceny v rámci meritorních rozhodnutí správních orgánů. Pokud tedy žalobkyně namítá nesprávnost dokazování, lze v tom spatřit jistou účelovost této námitky. V rozsudku zdejšího soudu ze dne 27. 6. 2017, č. j. 29 Af 56/2015-41, na který žalobkyně odkazuje, je pak také uvedeno, že porušení ustanovení § 53 odst. 6 nemusí zcela nutně vést k závěru o nezákonnosti správního rozhodnutí. Vzhledem k uvedeným okolnostem se soud nemůže ztotožnit s námitkou žalobkyně, že by takový postup způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí. Naopak soud shledal přístup Čestné rady, která iniciovala hned několik jednání, při kterých mohlo k dalšímu dokazování dojít, velmi vstřícným. Námitka žalobkyně tak není důvodná.
39. Nelze se ztotožnit ani s námitkou, že by správní orgány rezignovaly na výslech svědků. Soud k tomuto uvádí, že předmětné výslechy svědků nejsou pro danou věc relevantní, neboť se zde jedná o nepředložení zdravotní dokumentace, nikoli o skutečnosti stran vyšetření pacienta dne 4. 6. 2019.

K námitce nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vině

40. Žalobkyně namítá, že se správní orgány odmítly zabývat věcným základem sporu, tedy otázkou ohledně ošetření pacienta, které mělo údajně proběhnout dne 4. 6. 2019. Aby bylo možno učinit závěr o tom, že nedošlo k vydání relevantní dokumentace, je třeba dle žalobkyně prokázat, že k ošetření pacienta ze strany žalobkyně mělo dojít. V tomto směru však správní orgán dokazování fakticky neprováděl. Žalobkyně dále namítá, že spisový materiál neobsahuje důkazy o tom, že by měl být pacient ošetřen v ordinaci žalobkyně a správní orgán neprokázal, že by k tomu došlo. Namísto toho se pokusil této otázce vyhnout s tím, že se jedná o irelevantní skutečnost a není třeba se jí tedy věnovat. Bez toho, aby žalobkyně pacienta ošetřila, nemohla vzniknout požadovaná dokumentace a bez toho, aby tato vznikla, ji nemohla ani vydat na žádost kontrolní komise.

41. S těmito námitkami žalobkyně se soud neztotožnil. Předně otázka, zda ze strany žalobkyně skutečně došlo k ošetření pacienta dne 4. 6. 2019, skutečně není pro posuzovanou věc relevantní. Soud nesouhlasí se žalobkyní v tom, že by muselo být prokázáno, že k ošetření pacienta došlo, aby bylo možno vydat zdravotní dokumentaci. Pokud tak správní orgány dokazování v tomto směru neprováděly, učinily tak správně. Nelze se tak ztotožnit s námitkou, že by se tomuto správní orgány pokusily „vyhnout“.
42. Jak vyplývá z výzvy ze dne 14. 2. 2020, č. j. 165/2020/RK, žalobkyně byla Komorou vyzvána ve smyslu § 15 odst. 4 zákona o Komoře mj. k předložení **kompletní zdravotní dokumentace** k pacientovi, platebním výměrům a fakturám, lékařským zprávám atd., a to do 10 dnů ode dne doručení výzvy. Z uvedeného tak jasně vyplývá, že žalobkyně měla předložit vše, co s předmětným pacientem souvisí, nikoli toliko dokumentaci ze dne tvrzeného ošetření, jak se žalobkyně domnívá. Námitku žalobkyně tak soud neshledal důvodnou.
43. Není tedy v tomto řízení třeba prokazovat, zda dne 4. 6. 2019 k ošetření pacienta došlo. Povinnosti předložit zdravotní dokumentaci se totiž nelze zprostit tvrzením, že veterinární lékař žádnou péči pacientovi neposkytoval. Přitom bylo **jednoznačně prokázáno, že žalobkyně pacienta v minulosti ošetřovala** – dne 12. 11. 2018 žalobkyně pacienta naočkovala (viz očkovací průkaz předložený majitelem psa). Čestná rada poukázala ve svém rozhodnutí na to, že z telefonického hovoru mezi stěžovatelem a žalobkyní, který se uskutečnil dne 5. 6. 2019, lze dovodit, že k vyšetření pacienta žalobkyní došlo. Sama žalobkyně ve svém odvolání ze dne 17. 12. 2020 uvedla, že stěžovatel „*naprosto zaměnil datum údajného ošetření a „nebylo prokázáno, jak bylo prvotní vyšetření provedeno a co zapříčinilo a zavinilo úmrtí zvířete“*“. Sama tedy dle Čestné rady nepopírá, že k vyšetření došlo, naopak namítá záměnu data vyšetření a uvažuje o (nedostatečném) dokazování o průběhu a způsobu tohoto vyšetření.
44. Nelze pak přisvědčit námitce žalobkyně, že bez toho, aby žalobkyně pacienta ošetřila, nemohla vzniknout požadovaná dokumentace a bez toho, aby tato dokumentace vznikla, ji nemohla ani vydat na žádost kontrolní komise. Lékařskou dokumentaci žalobkyně vydat mohla a měla.
45. Nelze souhlasit s tvrzením žalobkyně, že jediným důkazem, který byl původně proveden, je čestné prohlášení K. Z. o ošetření pacienta. Čestná rada provedla předložené důkazy. To, že došlo k vyškrtnutí tohoto důkazu ze seznamu důkazů, není pro danou věc relevantní.
46. Nelze se ani ztotožnit s námitkou žalobkyně, že by správní orgány rezignovaly na zásadu materiální pravdy, pokud nepřistoupily k výsledku svědků. Jak již soud uvedl, výsledky nebyly pro danou věc relevantní. Soud tak neshledal porušení § 3 správního řádu; správní orgány zjistily stav věci dostatečně. Soud neshledal ani skutkový stav v rozporu se spisy či že by v nich neměl oporu nebo by vyžadoval rozsáhlé dokazování ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.r.s. Dále nedošlo k porušení § 68 odst. 3 správního řádu, že by byly shledány nedostatky odůvodnění. Z ničeho nevyplývá, že by žalovaná dovodila existenci dokumentace o ošetření psa ze dne 4. 6. 2019, nýbrž požadovala kompletní dokumentaci, jak již soud uvedl výše. Pokud ze strany žalobkyně pak nedošlo k jejímu předložení, dospěly správní orgány správně k tomu, že šlo o postup úmyslný.
47. Lze souhlasit se žalobkyní v tom, že na řízení o správním deliktu jsou kladeny vyšší nároky, ale správní orgány svým postupem nepochybily. Soud tak neshledal rozpor s žalobkyní odkazovanými rozsudky č. j. 3 As 93/2015-41 a č. j. 10 As 24/2015-71.

K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o trestu

48. Dle žalobkyně správní orgán nedostal povinností, která na něj jsou kladeny správním řádem a recentní judikaturou a zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Správní orgán rozhodl o výši sankce, aniž by toto své rozhodnutí opřel o zákonné důvody, případně tyto důvody nevtělil do odůvodnění svého rozhodnutí.
49. S námitkou nepřezkoumatelnosti se zdejší soud neztotožnil, k čemuž se vyjádřil již výše. Shledal však, že se správní orgány dopustily procesního pochybení, pokud zohlednily dřívější disciplinární opatření žalobkyně, aniž by tento podklad založily do spisu.
50. Čestná rada nepředání zdravotní dokumentace k pacientovi ze strany žalobkyně správně hodnotila jako postup úmyslný (jak soud již uvedl, bylo jasné, že je správními orgány požadována kompletní zdravotní argumentace). Čestná rada příhodně uvedla, že jestliže žalobkyně pacienta prokazatelně v minulosti ošetřovala (lhostejno kdy), takovou dokumentací musela disponovat. Pokud ani přesto, a i přes opakovanou výzvu tuto dokumentaci nevydala, povahově z její strany nemohlo jít o pouhé opomenutí. To výrazně zvyšuje škodlivost předmětného jednání obviněné. Zdravotní dokumentace je v zásadě jediným objektivním (listinným) důkazem, který podává úplný a věrný obraz o výkonu, který je přezkoumáván, neboť stěžovatelé často nejsou výkonu osobně přítomni, a i když ano, jako laikové zpravidla nejsou schopni v dostatečné míře porozumět tomu, co se odehrává. Jestliže by členům Komory bylo umožněno efektivně tuto povinnost obcházet tím, že výměnou za relativně nízkou sankci vytvoří v disciplinárním řízení nepřeklenutelnou důkazní nouzi, byla by tím v konečném důsledku významně omezena až vyloučena možnost zjistit v disciplinárním řízení odborné pochybení. Tento postup by byl dle Čestné rady „výhodný“ zejména u nejzávažnějších pochybení, kdy by jinak hrozila vysoká peněžitá sankce, podmíněné vyškrtnutí nebo vyškrtnutí ze seznamu členů Komory; relativně vyšší sankce mohla hrozit i žalobkyni, a to právě v souvislosti s úhynem pacienta. Je proto nutné takovému úmyslnému postupu bránit právě proto, aby pro členy Komory nebylo výhodnější vědomě porušit povinnost součinnosti orgánům disciplinárního řízení než umožnit věcný přezkum jejich postupu.
51. Čestná rada ve svém rozhodnutí k výši trestu uvedla, že pokutu ve výši 20 000 Kč dává zejména proto, že má důvodné pochybnosti o úmyslu a účelovosti jednání žalobkyně spočívající v nepředložení vyžadované dokumentace pacienta. Dle Čestné rady nelze srovnávat výši sankce v tomto případě se sankcemi, které jsou ukládány v rámci formálně obdobných případů v rámci jiných disciplinárních řízení. Nakonec nelze opomenout ani přitěžující okolnost, že disciplinárně obviněná je osobou opakovaně disciplinárně trestanou.
52. Žalobkyně uvádí, že její rejstřík disciplinárních opatření je čistý a tento soudu předložila. Ze spisového materiálu vyplývá, že disciplinární rejstřík vede čestná rada od 27. 5. 2023, kdy do té doby jej vedlo představenstvo. Jelikož žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla sp. zn. disciplinárních řízení, musí mít tento podklad rovněž založen ve spisovém materiálu. Až na základě takových podkladů může zhodnotit přitěžující okolnosti.
53. Soud uzavírá, že správní orgány pak nepostupovaly řádně, pokud neměly obsažen ve spise výpis z rejstříku disciplinárních opatření ani jiný doklad, osvědčující recidivu žalobkyně.

V. Závěr a náklady řízení

54. S ohledem na shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalované je nezákonné, tudíž jej na základě § 76 odst. 1 písm. b) zrušil, a zároveň na základě § 78 odst. 4

s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázán shora uvedeným právním názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Nově tedy žalovaná doplní spisový materiál o předmětný výpis rejstříku disciplinárních opatření, na jehož základě řádně posoudí výši pokuty, polehčující/přitěžující okolnosti, jakož i poměry a osobnost žalobkyně. Dále se vyjádří k dalším námitkám žalobkyně a žalobkyní předloženým důkazům (výpisu z rejstříku disciplinárních opatření ze dne 11. 11. 2023).

55. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
56. Žalobkyně dosáhla v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Náklady představují zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, poněvadž žalobkyně nebyl v řízení zastoupena. Celkem tedy byla žalobkyni vůči žalované přiznána náhrada nákladů ve výši 3 000 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. listopadu 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu